

የዕለት ስንቅ

1ኛ መጽሐፍ

በመሐሪ ታደሰ ወልደጊዮርጊስ

1995 ዓ.ም ታተመ

መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉ መጻሕፍት

**ይህን መጽሐፍ ያለ ደራሲው ፈቃድ ማባዛት ወይም መልሶ
ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው።**

Copyright © Mehari Taddesse Wolde Giorgis

December 2002

All rights reserved.

አሳታሚና አከፋፋይ

የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል

የፖ.ሣ.ቁጥር 127

አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

Printed by SIM Press

መግቢያ

ጧት ሲነጋ

በማለዳ

ለው ለሥራ

ሲሰናዳ፥

የልቤን በር

ማንነቴን

ከፍቻለሁ

ስጠኝ ስንቄን

... የውሎዬን

መጋቢት 7, 1990 ዓ.ም.

መሐሪ ታደሰ

ዘመኑ ቀውጢ ሆነ። ጧት ተነሥቶ ሩጫ፥ ማታ ተኝቶ በአሳብ መባተት፥ ምሽቱ ደግሞ በጨረር ተረቶ እንደገና ሲጠባ ዳግም ሩጫ በመሆኑ እኔና መሰል ክርስቲያን ወገኖቼ ቀኑን የምንጋፈጠው ከእግዚአብሔር ጋር ሳንማከር እንዲያው በደመ ነፍስ ሆነና ይህችን የብዙ ዓመት አጋጣሚዎቼን ከእግዚአብሔር ቃል ጋር አዋድጄ ባቀርባት ለእኔም ለወገኖቼም ትጠቅማለች በማለት በወንድም ዘንብ ገብረሃና ብርታት እጃችሁ ገብታለች። በዚህች ዱብ ድብ ብላችሁ ሥርዓት ያለው የመጽሐፍ ቅዱስ አጠናንን ካዳበራችሁ እግዚአብሔር ጸሎቴን መልሶልኛል። አብዛኞቹ ንባቦች ከመዝሙር ጋር የተጣመሩ ሲሆን፥ አንዳንዶቹን ግን አብሮ የሚሄድ መዝሙር ራሳችሁ መርጣችሁ እንድትዘምሩ ከፍት አድርጌዋለሁ። ይህንን ለእናንተ እንዳቀርብ ወደዚህ ምድር አልፌ ለመጣሁባት ለውድ እናቴ ለኩለንተሐወርቅ መከብብና ለእርሷ እናት ለእማሆይ ታዛዥ ፍስሐ መታሰቢያ ትሆንልኝ ዘንድ ለሁለቱ እናቶች አበርክቻለሁ።

መልካም ንባብ፡-

መሐሪ ታደሰ ወልደጊዮርጊስ

ማውጫ

መግቢያ

1. ሟ-ኡሲ	1
2. አቁጠ	2
3. አቤቱ፣ ፊትህን መልስ	3
4. ደኅና እደሩ	4
5. የ6ኛ ክፍል ምሳ	5
6. ጊዜያዊ ትኩሳት	6
7. የርምጃ ቀን	7
8. ምሕረት	8
9. ታጥቦ ጭቃ	9
10. ማጉረምረም ኃጢአት ነውን?	10
11. ሰዎችን ከግብፅ ከማውጣትና ግብፅን ከሰዎች ልብ ከማውጣት የትኛው ይቀላል?	11
12. የጌታ ለውጥ	12
13. ኒያላ	13
14. ዴኒስ	14
15. ኅብረት - ፍቅር - ወሕዳኃት	15
16. ጳውሎስና በርናባስ	16
17. ክርፋት	17
18. የ. . . በርገሩ አስተናጋጅ	18
19. መኖሪያህ የዘላለም አምላክ ነው	19
20. ሸንኮራ	20
21. በቆሎ	21
22. «በርበሬ»	22
23. ምስማር	23
24. ሸክም	24
25. ክራቫት	25
26. እግዚአብሔር ካልረዳ	26
27. «ጣት ገማ ተብሎ. . . »	27
28. መሰላል	28

29. ዘር	29
30. ማግኔት	30
31. ድመት	31
32. ሰው ሆይ	32
33. ማን ይፈራል ሞት?	33
34. ንጉሥ ባሪያን ወድዶ	34
35. የቤት ኪራይ የማትከፍለው ደባል	35
36. ጡት የጣለው ወንድም	36
37. ሠርግ	37
38. ተራሮችን ያንቀጠቀጠ ትውልድ	38
39. ከሕይወት በኋላ ሕይወት	39
40. የማይሞላ ጉድጓድ	41
41. የነፍስ ጭማቂ	42
42. ሽሽት ከበረከት	43
43. የቁንጥጫ ጥቅም	44
44. ብላቴ	45
45. ቴቴሌስታይ	46
46. ማር በቧንቧ	47
47. ኤርያል	48
48. ጸሎቴ	49
49. ሌባው ከመስቀል ላይ	50
50. እምነት	51
51. ማርያም እንዳይከፋት፥ ቦብ ማርሊም እንዳይቀር	52
52. ወድጄ ፈቅጄ	53
53. «ስሟ ስንቅ ነው የእመቤቴ»	54
54. እማማ አኮ	55
55. የምግብ በሽታ	56
56. የለውጥ ሽፍታ	57
57. ቡናና አዲስ ቢራ	58
58. ዕውቀት = ታማኝነት?	59
59. መቼ ነው አለቃ የምሆነው?	60

60. የቸኮለች	61
61. «ለማጅ»	62
62. የልብ ቋንቋ	63
63. መልካም እረኛ	64
64. ንጹሕ ልቦና	65
65. ዋጋዬ	66
66. ለምን ትኖራለህ?	67
67. ፍቅር	69
68. ቀይ መብራት	70
69. ዝም ብሎ አደመጠ	72
70. ትዝታ	73
71. ተግዳሮት	74
72. «ዝምታ ወርቅ፣ መናገር ብር»	75
73. ሮሚዮና ጁሊየት	76
74. ኮካ ኮላ - ፔፕሲ ኮላ	77
75. ጠቢብ እብድ	78
76. «... የሚረባህን ነገር የማስተምርህ...»	79
77. የእግዚአብሔር ክንድ ሆይ	80
78. ትምህርት ለሰላም	81
79. አንድ ለእናቱ	82
80. በብዙም ሆነ በጥቂቱ	84
81. ከድል ባሻገር	85
82. መቀላወጥ ለመላላጥ	86
83. ቀባሪስ ካገኘሁ	87
84. የገቢ ምንጫችን	88
85. ኪሣራ	89
86. ሠራዊት	90
87. 200 ሜትር	91
88. ለፍቶ መና	92
89. መጨረሻህ እንዲያምር	93
90. የማን አባት ገደል ገባ?	94

ሟ-ኡሲ

ከላይ ርእስ የሆነው ቃል አማርኛ አይደለም። ፈረንሳይኛ ነው። ትርጉሙም «እኔም...» ማለት ነው። ለምሳሌ አንድ ሰው «ርቦኛል» ብሎ ሲናገር እርስዎም ተርበው ከሆነ «እኔም እንደ አንተ እርቦኛል» የማለት ያህል ነው። ይህንን ቃል ሳስብ የእግዚአብሔር ፍቅር ታወሰኝ። እግዚአብሔር በመጀመሪያ ወደደን። ጠላቶች ሆነን ሳለን ወደ ራሱ አስጠጋን፤ ሳንወደው ወደደን። ጭራሹን ከነመኖሩ እንኳ ሳናውቅ እርሱ ወድናል። 1ኛ ዮሐ. 14:19 ላይ «እርሱ አስቀድሞ ወድናልና እኛ እንወደዋለን» ይላል። እኛን ሊያስወድደን የሚችል መልካም ነገር በሕይወታችን ሳይኖር ጌታ አፈቀረን። እኔና እናንተ በመስቀል መቸንከር ሲገባን እርሱ የእኛን ቦታ ወስዶ ዕዳችንን ከፈለ። እግዚአብሔር አስቀድሞ ስለወደደን እኛም በምላሹ «ሟ-ኡሲ» እንለዋለን። እንዲያውም እርሱን እንደምንወደው የሚገልጹ ብዙ መዝሙሮች አሉን። ነገር ግን የሚቀጥለው ቁጥር የሚያስደነግጥ ትእዛዝን ይዟል። «ማንም፡- እግዚአብሔርን እወዳለሁ እያለ ወንድሙን ቢጠላ ሐሰተኛ ነው፤ ያየውን ወንድሙን የማይወድ ያላየውን እግዚአብሔርን ሊወደው እንዴት ይችላል? እግዚአብሔርንም የሚወድ ወንድሙን ደግሞ እንዲወድ ይህች ትእዛዝ ከእርሱ አለችን። ክርስቶስ ነው ብሎ በኢየሱስ የሚያምን ሁሉ ከእግዚአብሔር ተወልዶአል፤ ወላጁንም የሚወድ ሁሉ ከእርሱ የተወለደውን ደግሞ ይወዳል። እግዚአብሔርን ስንወድ ትእዛዛቱንም ስናደርግ የእግዚአብሔርን ልጆች እንድንወድ በዚህ እናውቃለን።» (1ኛ ዮሐ. 4:10-5:2)።

እኔም ሆንኩ ብዙ ክርስቲያኖችን ከሚያስቸግረን ነገር የጎዱንን ሰዎች መውደድ ነው። ዮሐንስ ያቀረበው ተግዳሮት ቀላል አይደለም። እግዚአብሔርን እንወዳለን ብለን የምንል ከሆነ ግን ከላይ የተዘረዘሩትን የማድረግ ኃላፊነት እንዳለብን አሳስቦናል። ወንድማችንን የምንወደው በእግዚአብሔር መንግሥት ተቀባይነትን ለማግኘት ሳይሆን በመጀመሪያ እርሱ ስለወደደንና ስለተቀበለን ነው። እስኪ ዛሬ ለወገኖች ፍቅርን ለመግለጽ በመወሰን ጌታ እንዲረዳን እንጸልይ።

እግዚአብሔር ሆይ፣ ቃልህና አረማመዴ አንድ አልሆነምና እባክህ ወገኖችን በእውነተኛ ፍቅር እንድወዳቸውና ፍቅራንም በተግባር መግለጽ እንድችል እርዳኝ። ስለወደድከኝ ተመስገን። «ሟ-ኡሲ» «እኔም እወድሃለሁ»።

መዝሙር፡- ቃልህና አረማመዴ
አንድ አልሆኑም ጌታ ሆይ
አታስተካክለኝም ወይ?

«አቄጠ»

ዓይኑን እያጥረጠረጠ «ከረሜላ አካፍይኝ!» ሲላት «አቄጠ» አለችው። ምን ማለት ይሆን? ይህ ቃል ለእርስዎ እንግዳ ነው፤ ትርጉም የለሽ። ግር አይበልዎት አማርኛ ነው። ልጆች ጥርት ያለ ቋንቋ እንዲናገሩ ከሥር መሠረታቸው ጀምረን እናስተምራቸዋለን። መጀመሪያ እኛ እንናገርና እንዲሰሙ ካበረታታን በኋላ እንደገና ራሳቸው ቃላቶችን እያወጡ እንዲናገሩ እንጠብቅባቸዋለን። «አቄጠ» ስትል «አለቀ» ማለት ነው። እኛ ያስተማርናት «አለቀ» ብለን ነው። እርሷም ሰምታ እኛ ያልነውን መድገሟ መሆኑ ነው «አቄጠ» ማለት። ደግመን ደጋግመን «አቄጠ» አይደለም «አለቀ» ነው የሚባለው ብንላትም ለጊዜው ልታስተካክለው አልቻለችም። ልክ በተመሳሳይ መልኩ እግዚአብሔር እኛ እንድንሆንለት የሚፈልገንን እንድንሆን ማድረግ የሚገባንን ይናገራል። ታዲያ እርሱ የሚለውን ለማድረግ እንውተረተራለን። የልቡን ጥማት ያሳረፍን መስሎን ሌላ እናወራለን። ከላይ ሆኖ ሲያየን መሆን ከሚገባን ርቀን እንዳለን ያውቃል። «አለቀ» ሲለን «አቄጠ» እያልን እንኖራለን። ይች ልጅ አቄጠ ስትል ምን ለማለት እንደፈለገች ያ ቤተሰብ ያውቃል። ጊዜ የሚፈጅ ሂደት እንደሆነም ተረድተዋል። አልቀረም ሳታውቀው «አቄጠ»ን አሸቀንጥራ በ«አለቀ» ተከታው አገኘናት። ዛሬ ዛሬ እኛ ነን እንደማር የሚጣፍጡ «አቄጠ»ዎችን ተላምደን «አቄጠ» የምንለው።

እግዚአብሔርም በውስጣችን ሊያስቀምጥ የሚሻውን ሕይወት መኖር ተስኖን በልፍስፍስ ኑሮ እየተጋጋጥን ስንውተረተር ጌታ እያየን «አይዞህ ልጄ በርታ... ፈቃዴ በሕይወትህ ይፈጸማል፤ ጊዜ ሰጥተህ ለመኖር ጨክነህ ርምጃን ውሰድ» ይለናል። «አቄጠ»ን ሳስብ ጴጥሮስ በአእምሮዬ ሽው አለብኝ። ጌታ ጴጥሮስን ለመለወጥ ሞታትን ፈጅቶበታል። ቀለም እንደተነከረ ልብስ በአንዴ ለውጥ አይመጣም። ደግሞ ጊዜን ተንተርሶ በሰሎ የሚመጣ ለውጥ ጎርፍና ወጀብ፤ ነፋስና ማዕበል አይነቀንቀውም። ሰው የሚያምነው የሚያውቀውን ያህል ነው። የሚኖረው ደግሞ በእምነቱ መጠን ነው። ሰው ከሚያውቀው በላይ አያምንም። ከሚያምነውም በላይ አይኖርም። «አቄጠ» ሲበስል «አለቀ» ይሆናል። ጴጥሮስ ጋ ልመለስና ሕይወቱን ልቃኝ ወደድኩ። ስንትና ስንት ተአምር አይቶ ጌታ ሲሰቀል ድንገት ከምብል አለ። «ኧረ እኔ አላውቀውም» ብሎ ሸመጠጠ። የዘመናችን ሰባኪዎች ቢኖሩ ኖሮ ከሕይወት መስመር አሸቀንጥረው ይጥሉት ነበር። ጌታ ግን መቼ ጨክነበት። የጴጥሮስን ነገና ከነገወዲያ አይቶ አስጠግቶ አበረታው። የኋላ ኋላ የጴጥሮስ «አቄጠ» ተለወጠና ስሙ በምድር የወጣ የወንጌል አርበኛ ሆነ። ሽቅብ ሳይሆን ቁልቁል ተቸንክሮ ሞቱን ከላይ ወደ ታች በድፍረት ገጠማት። «አቄጠ» ተለውጦ አለቀ ሆኗልና። እስኪ ዛሬ የእግዚአብሔርን ፍቅር እያሰብን የጌታን ምሕረት እያስላሰልን እንዋል!

መዝሙር፦

እግዚአብሔር ምሕረቱ ብዙ

ደካሞችንም ማገዙ

በጀርባ አዝሎ መሸከመ

ከኃጢአት ማንዳት በደመ

አቤቱ፥ ፊትህን መልስ

ለምን??? ግን ለምን? ለምን ዝም ትለኛለህ? በስሜት ተገፋፍቼ ከፈቃድህ ሳፈነግጥ፥ ታማኝነቴን አሸቀንጥሬ ስፋንን፥ የክለልክልኝን ወሰን ጥሼ በአረንጓዴ ስዘፈቅ ለምን ዝም ብለህ ታየኛለህ? ትንፋሼና መንገዴ ሁሉ በእጅህ ነው። «ሣሩን ብቻ ተመልክቼ ገደሉን ሳላይ ወደ ሞት ስገስግስ ሃይ የሚለው ድምፅህ ምንነው ጠፋ? «ተው ተመልስ ልጄ» የሚለው አባታዊ ምክርህ ምንነው ራቀኝ? አዳምን በኤድን ገነት እንደ መንገደኛ እየተመላለሰ ያናገረው ድምፅህ፥ ቃየንን የገሠጽክበት፥ ኖህ መርከብ እንዲሠራ ትእዛዝ የሰጠህበት ድምፅህ ምንነው በዝምታ ተዋጠ? አብርሃምን ከፀር ያወጣህበትን የተስፋ ቃል የሰጠው ድምፅህ፥ . . . «እኔ ኤልሻዳይ ነኝ» በማለት የአብርሃምን ልብ የደገፈውን ስምህን የገለጥክበት ድምፅህ . . . «ሕዝቤን ሂድና ነፃ አውጣ» በማለት ሙሴን የጠራህበት . . . «ያለና የሚኖር ነኝ» ብለህ ማንነትህን ያወጅክበት ድምፅህ . . . ኤልያስን በነፋስ ሹክሹክታ ያዋየህበት፥ ዳዊትን በነቢዩ ናታን የተናገርክበት. . . ልጅህን ከሰማይ «የምወደው ልጄ» በማለት ፍቅርህን የገለጽክበት፥ በርናባስና ሳውልን ለሥራ የለየህበት፥ በተሳሳተ ጎዳና እንዳይሄዱ ያገድክበት. . . ሊመጣ የነበረውን ረሃብ ቀድመህ በመግለጥ ሕዝብህ እንዲዘጋጅ ያሳወቅህበት. . . በአጋቦስ አልፈህ የጳውሎስን እሥራት ከወዲሁ የተነበይክበት፥ «እመጣለሁ ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው እስጥ ዘንድ ዋጋዬ ከእኔ ጋር አለ» ብለህ ተስፋና ፍርድን አጣምረህ የሰጠህበት ድምፅህ ምንነው. . . ምንነው ዝምታ ነገሠበት? «ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል» የተባለው መሪያችን መንፈስህ ምንነው ድምፁ ጠፋ? እንኳንስ ሊመራን በሕይወታችን እስከ መኖሩም ጥርጥር ውስጥ ገብተናል። መንታ መንገድ ላይ ቆመን ግራ በተጋባን ጊዜ ምሪትን ፈልገን ብንጮኽም ድምፁ የሹክሹክታን ያህል እንኳ አልሰማ አለን። ለነገሩ የእኛ ጆሮ ደድሮ መስማት ተስኖት ይሆናል። ፈቃድህ መስሎን በየዕለቱ የምንመላለስበት ጎዳና ጭራሹኑ ለአደጋ አጋለጠን። መንገድ ስተን እንደሆን የሚመልስን ብንሻም እዩዩአችን መልስ ያጣ ልቅሶ ሆነብን። «ኳርት» እየቀያየርን ድምፅህን ፍለጋ ብንቃትትም ጣቢያህ ጠፋብን። እንደ ቀድሞው ለመዋጋት ክንዳችንን ስንስቀስቅ ጉልበታችን እየከዳን ተልፈሰፈሰን። ምንነው አለሁ ብትል? መንገዱ ይሄ ነው ብለህ ብትመራን ምን አለበት? ወይ ደግሞ ቀይ መብራት አብርተህ «አደገኛ» የሚል ጽሑፍ ካለበት የአጽም ሥዕል ጋር በኃጢአት መንገድ ማድረግ ላይ ብትለጥፍልን? ካልሆነማ ስምህን ተሸክመን አሰደብንህ። አቤቱ፥ ፊትህን መልስልን፥ እንደ ቀድሞው ምርኮአችንን መልስልን. . . ድምፅህ ይሰማን። «አቤቱ፥ ንቃ ለምንስ ትተኛለህ? ተነሥ፥ ለዘወትርም አትጣለን። ለምንስ ፊትህን ትሰውራለህ?...» [መዝ. 43(44):23]።

መዝሙር፡-

ለረዥም ዘመናት ሽንጤን ገትሬአለሁ

ስለበር ስደማ አላቅሜ እያየሁ

ከእግዚአብሔር ውጊያ ምንም አልጠቀመኝ

እጆቼን አነሣሁ አዝኖ ቢማርክኝ

ደኅና እደሩ

ድንገት ደውለው አባትህ ሊሞት ነው በነፍሱ ድረስ ብለው ነገሩት። ለመሄድ ሲነሣሣ ተሰባስበን ጸልየን ሸኘነው። ከሦስት ሳምንት በኋላ ሲመለስ ሁኔታውን በዝርዝር አጫውተን። አባቱ ለረጅም ዘመናት ጌታን አገልግለዋል። ከመሞታቸው ከአሥር ዓመት በፊት በቀብራቸው ሥነ ሥርዓት ላይ የሚዘመሩ መዝሙሮችንና የሚነበብ አጭር ስብከትም ጽፈው ነበር። ልጆቻቸው ከየቦታው ከተሰባሰቡ በኋላ ከልጆቻቸውና ከልጅ ልጆቻቸው ጋር በአንድነት መዝሙር ዘምረው እስትንፋሳቸው አቆመች። ቤተሰብም አካላቸው ወደሚያርፍበት መቃብር አድርሰው ከመሞታቸው በፊት የጻፉት ስብከት እንዲነበብ ተደረገ። በመልእክታቸው መጨረሻ ላይ «ደኅና እደሩ» ብለው ደምድመዋል። ሌሊቱ አልፎ ሲነጋ እንገናኛለን። ሞት ለእኛ የሕይወት ማብቂያ ሳይሆን የክብር መግቢያ ነው ማለታቸው ነው። እኛ ግን ይህንን እውነት ለመጋፈጥ ፈራ ተባ ስንል እንታያለን። እኚህ አገልጋይ ግን ጨለማው አልፎ በክብር የምንገናኝበት ዘመን እንዳለ ስለተረዱ «ደኅና እደሩ» አሉ እንጂ ደኅና ሁኑ አላሉም። ፍጻሜያችን በጌታ ፊት ግርማ ተላብሰን በመሆኑ ትልቅ መጽናናታችን ነው።

እስኪ ዛሬ ሞት ለዘላለም ከምንወዳቸውና ጌታን ከሚያውቁ እንደማይለየን በማሰብ ጌታን እናመስግነው። ላይኛዋን ቤታችንን እያሰብን አብረውን እንዲሆኑ ለምንወዳቸው ሰዎች የወንጌልን የምሥራች በትሕትናና በቅንነት እንንገራቸው። እንጸልይላቸው። ከሞት ወዲያ መጠለያችን የሆነውን የብርሃን አገር እያሰብን እኔ እኮ የምሄደው ወደ ጌታ ነው በሚል ተስፋ ደስታን ከፊታችን ፈትፍተን በምስጋና እንዋል።

«...የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል፤ ሕያው የሆነም የሚያምንብኝም ሁሉ ለዘላለም አይሞትም፤» (ዮሐ. 11:25-26)።

መዝሙር፦ በውቢቱ ኢየሩሳሌም በቅድስቲቱ ሀገር

ተስፋ አለን በጌታ ለዘላለም ልንኖር

አልፈን የሞትን መንደር ከዚያ ወዲያ

ሥጋ ከእኛ ተገፎ አሮጌው ሁሉ አልፎ

እንለወጣለን ጌታን እንመስላለን።

የ6ኛ ክፍል ምሳ

አንዴ የስድስተኛ ክፍል ተማሪዎች አንድ አሳብ አቀረቡ። ቤተሰቦቻቸው የሚሰንቁላቸውን ምሳ ለጎዳና ተዳዳሪዎች ለማብላት ተስማሙ። እናም ቀን ተመርጦ ሐሙስ ሆነ። እኔም የድርሻዬን የምሳ ሰዓት መዳረሻ ላይ በመኪና ጭኝቸው ወደ ቸርቸል ጎዳን አመራን። ጥግ ይዘው በላስቲክ ቤት ውስጥ በቀን የተኙትን ሕፃናትና አዋቂዎች ከእንቅልፋቸው እየቀሰቀሰን የያዝነውን ሰጠናቸው። ልብን በሚነኩ ቃላት ምስጋናቸውን ለእነዚህ የአሥርና አሥራ አንድ ዓመት ሕፃናት አሹጎደኝ። በዚህ መሃል አንድ በዕድሜ የጎለመሰ ሰው ወደ እኔ ተጠግቶ የምናደርገውን እንዳብራራለት ከጠየቀኝ በኋላ የራሱን አሳብ እንደሚከተለው አቀረበ «ይሄ ምን ዋጋ አለው? ትልቁ ቁም ነገር ዘላቂ ነገር ማድረግ ነው እንጂ ይሄ ምን ይረባል?» አለ። እኔም ሆንኩ ልጆቼ ይህንን አጥተነው አይደለም። የአንድ ቀን ምሳ ለዓመት እንደማይበቃቸው እናውቃለን። በአዲስ አበባ ውስጥ ያሉትን ችግሮች ሁሉ ለመርዳትም አቅማችን አይፈቅድልንም። ነገር ግን የማንችለውን እያሰብን ከንፈር ከመምጣጥ ይልቅ በእጃችን ያለንን ለመስጠት ተዘጋጅን። እነዚህ ሕፃናት ለአንድ ቀንም ቢሆን ምሳቸውን ትተው ረሃብን ሊጋሩአቸው መረጡ። አስተያየቱን የሰጠው ሰው ልጆቼን ቢያንስ በሦስት እጥፍ ዕድሜ ይበልጣቸዋል። ነገር ግን እነዚህ ሕፃናት የሚያደርጉትን በመተቸት ፍሬ ቢለ እንደሆነ አድርጎ አስቦታል። እርሱ ግን ይህንን እንኳ ሊያደርግ አልሞከረም። ምናልባትም እኔና እናንተም ተመሳሳይ ባሕርይ ይታይብን ይሆናል። ስለዚህም ማድረግ የምንችለውን ከመፈጸም ይልቅ የማይቻል ዕቅድ እየነደፍን በምኞት ብቻ እንኖራለን።

ያ ሕፃን ልጅ ምሳውን ሰጠ፤ ጌታ ኢየሱስም አብዝቶ ባርኮ ሕዝብ መገበበት። የተቀበለ መስጠትን ያውቃል። እስኪ ዛሬ ለአንድ ሰው ቸርነትን እናድርግ። ከስጦታችን ይልቅ ለሰውየው እንደምናስብለትና እንደምንወደው እንግለጽለት። ከጌታም እጅ ዋጋችንን እናገኛለን። «ተርቤ አላበላችሁኝምና፤ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝምና፤ ታርገፎ አላለበላችሁኝምና። . . . » ሲል «ጌታ ሆይ፤ መቼ ተራብህ መቼ ታረዝህ መቼስ ተጠማህ? . . . » ብንል ወይም ደግሞ አሁን ሃምበርገር ይምጣልህ? ላዛኛ ይሻላል? ብንል ምን ዋጋ አለው? ማቴ. 24 አንብበን ለጌታ እንደምናደርግ ቢያንስ ቢያንስ አንድን ሰው ዛሬ እንመግብ፤ እናልብስ. . . ማቴ. 25:31-46ን አንብቡ።

«ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቼ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት. . . »

መዝሙር፡- ወንድምህን ውደደው (2) አትጥላው

የኢየሱስ ደም ዋጋ ነው።

ጊዜያዊ ትኩሳት

አንዳንዴ ፀሐዩ ለጉድ ነው። አናት ይበላል። አንድ ቀን እንደዚህ ባለ ጠራራ ወደ ሜክሲኮ ለመሄድ ፒያማ አካባቢ ወዳለው የታክሲ ተራ አመራሁ። ቀድሞኝ ውስጥ የነበረችው ወጣት ልጅ ወደ መስኮቱ አሳለፈች። ወንበሩም ግሏል። በእርሷ ቤት እኔን ወደ ጥግ አሳልፋ በፀሐይ ስቀቀል እርሷ ከጠራራው ለመዳን ነው። ይሁን መቼስ ያላወቁ አለቁ አይደል የሚባለው? እኔም ጉዳዩን ቀድሜ ስላወቅሁት አልፌ ለመቀመጥ አላቅማማሁም። ነገሩ እንዲህ ነው፡-

ታክሲው በቆመበት ቦታ ፀሐዩ በመስኮት ጥግ በኩል ነው። ነገር ግን ታክሲው ተነሥቶ በአሮጌው ፖስታ ቤት በኩል አልፎ ቁልቁል በቸርችል ጎዳና ሲምዘገዝግ ፀሐይዋ ትዞርና ራሳቸውን ከፀሐይ ለማዳን ሌሎችን ያሳለፉትን ሰዎች ታገኛቸዋለች። ታክሲ ተራ የነበረውን የፀሐይ ቃጠሎ ለአጭር ጊዜ ታግሰው በመንገዳቸው ሁሉ በጥላ መንዝ ሲችሉ ባለማወቃቸው ጊዜያዊ ዕረፍትን መርጠው ረጅሙን መንገድ በቃጠሎ ያሳልፋሉ። በተመሳሳይ መንገድ ለው ዛሬ ሕይወቱን ለጌታ ኢየሱስ በመስጠት መከራና ችግርን ታግሶ በሰላም መኖር ይችላል። ነገር ግን ዕለታዊ ተግዳሮትንና ሰደትን ፈርቶ ከዓለም ተቀላቅሎ ያረፈ መስሎት በመቅበዝበዝ ይሠቃያል። ክርስቲያኑም ስለ ጌታ መሥዋዕትነት ከፍሎ በክብር ጌታን ከማየት ይልቅ ጊዜያዊና ሥጋዊ ሰደትን ፈርቶ በጥበብ የላቀ መስሎት ነገር ግን ተበልጦ ይነዳል። ጌታ ግን መከራን በመስቀል ታግሶ ከብሯል። ለክብር በውርደት ውስጥ የሚታለፍበት ጎዳና እንዳለም በቀዳሚው ሕይወቱ አስተምሯል።

ሉቃስ 22:39-53ን አንብብ።

«... ለሞትም ይኸውም የመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ። በዚህ ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው. . .» (ፊልጵ. 2:8)

«እርሱም በሥጋው ወራት ከሞት ሊያድነው ወደሚችል ከብርቱ ጩኸትና ከእንባ ጋር ጸሎትንና ምልጃን አቀረበ...» (ዕብ. 5:7)።

የሚከተለውን መዝሙር በመዘመር እስኪ ሕይወታችሁን መዝኑት።

እታገላለሁ እታገላለሁ

እስከ መጨረሻው እታገላለሁ፤

የእስራኤል አምላክ

ድል እንደሚሰጠኝ አምናለሁ።

የርምጃ ቀን

ራሱ ጌታ ኢየሱስ ነው በውኃ ላይ እንዲሄዱ ያዘዛቸው። በትእዛዙ መሠረት ደቀ መዛሙርቱ እየሄዱ እያለ ድንገት ዐውሎ ነፋስ ተነሣ። ዐውሎ ነፋሱ ያናወጠው ጀልባዋን ብቻ አይደለም፤ እንደ ኳስ ያነጠራት የሰዎቹንም ሕሊና እንጂ። ተጨንቀው ከደቂቃ በኋላ ውጦ የሚያስቀራቸውን ውኃ ይራራላቸው እንደሁ ጌታን ዓይን ዓይኑን እያዩ ላለ በማዕበሉ ላይ እየተረማመደ መጣ። ድምፁንም አሰማቸው። ድምፅ ሲመጣ ጴጥሮስ ከጭንቀቱ ተላቅቆ በውኃ ላይ ተረማመደ። ወጀቡ አላቆመም።

አንዳንድ ጊዜ በሚያስጨንቅ የሕይወት አጣብቂኝ ውስጥ ገብተን የጌታን ማዳን ፍለጋ በሰለለ ድምፅ ጮኸን እግዚአብሔር ድምፁን ሲልክ በዙሪያችን ያሉት ወጀቦች ባለመቆማቸው እናዝን ይሆናል። ነገር ግን ድምፁ ያጽናናል። ምናልባት በላያችን ላይ የሚያጓራውን ከባድ ፋጩት እየሰማን የጌታን ድምፅ እንዳናልፈው ልንጠነቀቅ ይገባል። ድምፅ ሲመጣ ሁሌም ቢሆን በወጀብ ላይ ያስኬደናል። ወጀቡ ከማጓራት ፀጥ እስኪል ሥራ ፈትተን አንቀመጥም፤ በላዩ ላይ እንረማመዳለን እንጂ። ጌታን ወጀቡ አያስጋውም፤ በላዩ ላይ ይረማመድበታል። ድምፁን ሰምቶ ለሚጠባበቀው ጌታ በወጀብ ላይ ያራምዳል። ወጀቡ እያለ ድምፅ ይመጣል እንጂ ወጀቡ ጸጥ ላይል ይችላል። ማቴዎስ 14:22-32 አንብቡ።

መዝሙር፦ ጌታ ቀድሞ ተኝቶበት

ስፍራውን ይዞ አርፎበት

እንዴት ይሰምጣል መርከቡ?

ምንስ ቢያይል ወጀቡ (2x)

ምሕረት

ምሕረት የሚያስወግደው ኃጢአትን እንጂ የተዘራውን የኃጢአት ውጤት አይደለም። ለምሳሌ፡- ከጋብቻ ውጭ ልጅ የወለደ ሰው ታማኝነቱን ስለማጉደሉ ከጌታ ዘንድ ምሕረትን ቢያገኝም ልጁን የማሳደግና የመንከባከቡ ጣጣ ግን ከራሱ ላይ አይወርድም። የተዘራ መብቀሉ አይቀርም። ለዚህ ጥሩ ምሳሌያችን ዳዊት ነው። ከሰገነት ላይ ሆኖ ሲንጎማለል ቤርሳቤህን አያት። ንጉሥነቱን ተጠቅሞ በማን አለብኝነት ቤተ መንግሥት ግቢ አስመጥቶ ተኛት። አረገዝኩ ብላ ስትልክበት ባሏን ጠርቶ አብሯት እንዲያድር ሞከረ- ግን አልተሳካለትም። ምናልባት በሞቅታ ይገባ እንደሆነ ብሎ ባሏን መጠጥ አጠጣው። እሪዮን ግን በለብታም በሞቅታም አልገባም። ይሄኔ በተፋፋመ ውጊያ ገብቶ እንዲሞት ደብዳቤ አስይዞ ላከውና አስገደለው። ከዚህ ጥፋት ይቅር ሊለውና የዳዊትን ሕይወት ሊያስተካክል እግዚአብሔር ነቢዩ ናታንን ላከለት። ዳዊት በልቅሶና በጸጸት ንስሐ ገባ። ነገር ግን የተዘራው ኃጢአት በቅሎ ለመታጨድ በቅቷል። አንደኛ- የዳዊት ስም መጥፋት። ይህ ታሪክ በተጻፈበት ዘመን የነበሩ ሰዎችና ከዚያ በኋላ ይህንን ታሪክ ያነበቡ ሁሉ 1ኛ) ዳዊት እንዳመነዘረ ያውቃሉ። 2ኛ) ልጁ እንደተወለደ ሞተ። 3ኛ) አምኖን እኅቱን ትዕማርን ደፈረ። 4ኛ) የትዕማር ወንድም አቤሴሎም አምኖንን ገደለው። 5ኛ) አቤሴሎም በዳዊት ላይ መፈንቅለ መንግሥት አስነሥቶ አሳደደው፤ ከቤት ንብረቱ ተፈናቀለ። 6ኛ) አቤሴሎም ተገደለ።

2ኛ ሳሙኤል ከምዕራፍ 11 ጀምሮ ታሪኩን እናንብብና መንፈስ ቅዱስ እንደሚገልጽልን በዚህ ቃል ራሳችንን መርምረን ሕይወታችንን በቶሎ እናስተካክል።

መዝሙር፡- ኃጢአት ሥሩን ሰ'ዶ ሳይጠነክርብኝ
ሳይታወቀኝ አድጎ ሞትን ሳይወልድብኝ
ንስሐ እንድገባ በጊዜው ገሥጸኝ (2x)

ታጥቦ ጭቃ

ሁሉም ያው ናት። ታጥቦ ጭቃ የሚሉት ዓይነት። የእርሷን ንስሐ ሰው ሁሉ ያውቀዋል። «ውይ ይቅር ይበለኝና» ትላለች ሰው ማማት ስትፈልግ፤ እሑድ እሑድ ግን ከቤተ ክርስቲያን ቀርታ አታውቅም። እንዲያውም ፊት ወንበር ላይ ነው የምትቀመጠው። እውነት ነው ጌታ ያጠፋችውን ሁሉ ይቅር ይላታል። ማንም ሰው የቱንም ያህል ከእግዚአብሔር አሳብና ፈቃድ ርቆ ቢጓዝም በጸጸት ተመልሶ መንገዱን ካስተካከለ ጌታ ምሕረትን ያደርጋል። ነገር ግን የይሁዳን ንስሐ ሳስበው ያስደነግጠኛል። ጌታን አሳልፎ ከሸጠ በኋላ በጸጸት ራሱን ገድሏል። ንስሐ የሚለውን ቃል የሚወክሉ አዲስ ኪዳን በተጻፈበት የግሪክ ቋንቋ ሁለት ቃላት አሉ። የመጀመሪያው ዝም ብሎ መጸጸት ነገር ግን ለጸጸት ያበቃንን ሥራ አሁንም ማድረግ ሲሆን፤ ሌላው ደግሞ መጸጸት ብቻ ሳይሆን ድሮ ከተጸጸትንበት መንገድ ተመልሰን አቅጣጫ በመቀየር የሕሊና ጸጸት በማያስከትል ኀዳና መንገዝ ነው። ይሁዳ ያደረገውን ጸጸት ለመግለጽ የተጠቀመው የመጀመሪያውን ሲሆን በሌሎች በታዎች ግን በሁለተኛ ደረጃ የተጠቀሰውን ነው። እስኪ ዛሬ የራሳችንን ሕይወት እንመርምርና በተደጋጋሚ እንደ ተራ ነገር ቆጥረን የምናስተናግደውን ኃጢአት ጨክነን ለማቆም እንወስን። ፍሬ ከሌለው ንስሐ ራሳችንን እናርቅ። መቼም ጌታ ይቅር ባይ ነውና ፍቅሩ ግድ ብሎን ከኃጢአት የራቀ የቅድስና ኑሮ ለመኖር ቁርጥ ንስሐ እናድርግ። ዛሬ ንስሐ የገባንበትን ነገር የቱንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍለንና ጥቅማ ጥቅም ቢቀርብንም ጌታ ይበልጥብናልና ከኃጢአት ድር እንላቀቅ። ታጥቦ ጭቃ ነኝ ጌታ ሆይ እርዳኝ።

«አቤቱ፤ መርምረኝ ልቤንም እወቅ፤

ፍተነኝ መንገዴንም እወቅ፤

በደልንም በእኔ ውስጥ ብታገኝ እይ፤

የዘላለምንም መንገድ ምራኝ።»

[መዝ. 138(139)፡23-24]

መዝሙር፡- ምን ይሻለኛል? (2X)

ከዚህ ሟች ሥጋ ማን ይለየኛል?

ማጉረምረም ኃጢአት ነውን?

እስራኤላውያን በማጉረምረማቸው የተባለላቸውን እንዳላገኙ ከመጽሐፍ ቅዱስ አንብበናል። ነገር ግን እኛ ዘወትር በትንሽ በትልቁ እናጉረመርማለን። ይሄ ግን በእኛ የተጀመረ አይደለም። በመዝሙር መጽሐፍ ብዙዎች «እስከ መቼ ነው ጌታ ሆይ፣ የምትተወን» እያሉ ጠይቀውታል። በብሶት ውስጥ ሆነው ወደ ዙፋኑ ቀርበዋል። ለነገሩ ስሜቴን ካልተረዳ፣ ሲከፋኝ ሄጄ መናገር ካልቻልኩና እንደሚያስፈራ ጭራቅ ካየሁት ኅብረታችን ጤናማ አይሆንም። ዮናስን ሳስበው እልክኝነቱ ይመጣብኛል። እግዚአብሔር ሲልከው በእምቢተኝነት ፈረጠጠ። አንደኛ ማዕረግ ቆርጦ በመርከብ ተሳፈረ። በእርሱ ጦስ ንብረት ወደመ። ለሌሎችም መቅሰፍትን ያመጣ ግትር ነው። ዓሣ ሆኖ ሲገባ ደግሞ የዓሣ ነባሪውን ሆኖ በዝማሬ አቀለጠው። ዓሣ ነባሪው ሲተፋው ሄዶ የሰበከው ፍቅርን ሳይሆን ፍርድን ነው። ነነዌ ትገለበጣለች ብሎ ተፈተለከ። ጌታ ግን የነነዌ ሰዎችን ልብ ለንስሐ ቀስቀሰ። ዮናስ ግን በሰዎቹ መመለስ ተናደደ፤ ጨንራው ተቃጠለ። ይባስ ብሎ ከእግዚአብሔር ጋር መግት ገጠመ። ጌታም በበላዩ ቅል አብቅሎ ከነበረው ንዳድ አስጠለለው። ወዲያው ደግሞ ቅሏን አድርቆ ሊያስተምረው ፈለገ። ያኔ ዮናስ ተበሳጪ።

እግዚአብሔር ስሜታችንን ይረዳል። በልባችን ያለውን እንድንጠይቅም ይፈቅዳል። እርሱ ከወዳጅ ይልቅ የሚጠጋጋ ነውና ማለት የምንፈልገውን ሊያደምጥ ጆሮዎቹ ለእኛ ከፍት ናቸው። እስኪ ዛሬ እግዚአብሔርን መጠየቅ የምትፈልጉትን ጠይቁት። «ጌታ ሆይ፣ ይሄ ለምን ይሆን? እንዴትስ ሊሆን ቻለ?» በሉና አዋዩት። መልሱን ሳትሰሙ በር አንኳኩቶ እንደሚሮጥ ሕፃን ቶሎ አትነሡ። ቁጭ ብላችሁ የሚላችሁን አድምጡ። እግዚአብሔር እንደ አባት ስለሆነ አንዳንድ ጊዜ ነገሮች ለምን እንደሚሆኑ ምክንያቱን ይሰጣል፤ አንዳንዴ ደግሞ ዝም ይላል። ለማንኛውም ግን ሁሌም ቢሆን የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን ምን እንደሆነና ለእኛ ምን እንደሚያስብ ለማወቅ ኤርምያስ 29:11ን ያንብቡና ቀኑን ሙሉ አሰላስሉት።

«ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ ፍጻሜና ተስፋ እስጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም።»

ምንም ይሁን ምን የእግዚአብሔር አሳብ ፍጻሜው ያማረ በመሆኑ እንጽናና።

መዝሙር፦

ለእኔ የምታስበው
በጎና መልካም ነው
ፍጻሜና ተስፋ ያለው
የሰላም አሳብ ነው
አመስግንሃለሁ።

ሰዎችን ከግብፅ ከማውጣትና ግብፅን ከሰዎች ልብ ከማውጣት የትኛው ይቀላል?

አባትየው ተናድደው ልጃቸውን ሌላ ቦታ ሊሰዱት ወስነዋል። ጥፋት ሆኖ የተገኘባት አንድ ነገር ብቻ ነው። እርሱም ከማይሆን ሰው ጋር በፍቅር መውደቋ። ተይ ብለው ቢከለከሏትም ልታቆም አልቻለችም። ወላጅ ቢጨንቃቸው ልጁ ካለበት አገር ልጃቸውን አስወጥተው ወደ ውጭ አገር ላኳት። የሚገርመው ግን ምንም እንኳ ልጃቸውን ከወጣቱ ሕይወት አርቀው ቢያስወጧትም፤ ልጁን ከልጅቷ ልብ ማውጣት ግን አልቻሉም ነበር።

በተመሳሳይ መልኩ እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ከግብፅ ቢያወጣቸውም ግብፅን ከልባቸው ማውጣቱ ግን አስቸጋሪ ነበር። ነፃ ወጥተው ሲጓዙ ከንፈሮቻቸውን ደስታ ወሮአቸው ልቅሶና ጎዘን ድራሹ ጠፍቶ ጥርስ ቢፍለቀለቅም. . . በምድረ በዳ ሲጓዙ የቀድሞዋን ግብፅ ደግሞ ተመኙ፤ ማርና ወተት ታፈልቃለች የተባለላት ከነፃን ሳትሆን ግብፅ እንደሆነች አሰቡ። ወደፊት ከመራመድ ይልቅ ትዝታ ጎተታቸው። እግዚአብሔር ከሰጣቸው ተስፋ ይልቅ ያለፈውን ኑሮአቸውን ተማመኑ።

ጌታ ኢየሱስም በዮሐንስ 17 ላይ ሲጸልይ ከዓለም አውጣቸው አልልህም አለ። ትልቁ ቁም ነገር ዓለም ከልባችን ከወጣች ነው። ልባችን በክርስቶስ ዙፋን ካልተሞላ ወደ ቀድሞው ለመመለስ ዳር ዳር ማለታችን አይቀሬ ነው። ከዓለም የላቀ ፍቅር ሲገኝ ነው ጌታን ስለ ሰጠን ተስፋ የምናምነው። ካልሆነማ ነገር ከበድ ሲል እንደ ጴጥሮስ ወደ ዓሣ ማጥመዱ እንመለሳለን። ተአምራቱ ሁሉ ተረት ይሆንብናል። እስኪ ዛሬ ዮሐንስ 21ን አንብበን ልባችን ሳይታወቅን ከእግዚአብሔር ሽሽቶ ከሆነ እንመለስ። ከጌታ ጋር ተጣብቀን የዛለውን ልባችንን በእምነት እንመላ።

መዝሙር:-

በከፍታ ስፍራ በሰማይ ያለኸው

ምንም አይላንህ ሁሉን ቻይ የሆንከው

ልብን ኩላሊትን የምትመረምረው

ጌታ ሆይ ጓዳችንን አጽዳው

አንተ አስተካክለው።

የጌታ ለውጥ

ድሮም ባሪያዎች ነበሩ። በጠራራ ፀሐይ ጭቃ የሚያበኩ። ኑሮአቸው ዘወትር በስጋት የተዋጠ ነበር። ደግሞስ ማን ነው የመንግሥትን ትእዛዝ የሚያጥፍ? ከጧት አንሥቶ እስከ ማታ ጡብ መጠፍጠፍ ነው። ታዲያ እስራኤላውያንን ከዚህ ባርነት ጌታ እግዚአብሔር ነፃ አውጥቶ ለራሱ አደረጋቸው። አሁንም ያደረጉት የጌታ ለውጥ እንጂ ባርነታቸው አልተቀየረም። ለነገሩ በፊት የተገዙት ያለፈቃዳቸው በጉልበት ነው። አሁን ግን በምርጫ የሚደረግ ባርነት በፊት ለፈርዖን አሁን ግን ለእግዚአብሔር። በሐዲስ ኪዳንም እውነታው ያው ነው። በጌታ ከመሆናችን በፊት ሳንወድ በግድ ለሥጋ ፈቃድ ተገዝተናል። ለኃጢአት ባሪያዎች ነበርን። በፊት ለዓመፃ የተጠቀምንባቸውን ብልቶቻችንን አሁን ደግሞ ለቅድስና እናውላቸዋለን።

ሮሜ 6:15-23ን አንብቡና አሰላስሉ።

«...ለመታዘዝ ባሪያዎች እንድትሆኑ ራሳችሁን ለምታቀርቡለት፤ ለእርሱ ለምትታዘዙለት ባሪያዎች እንደሆናችሁ አታውቁምን? ወይም ለሞት የኃጢአት ባሪያዎች ወይም ለጽድቅ የመታዘዝ ባሪያዎች ናችሁ። ነገር ግን አስቀድማችሁ የኃጢአት ባሪያዎች ከሆናችሁ፤ ለተሰጣችሁለት ለትምህርት ዓይነት ከልባችሁ ስለታዘዛችሁ፤ ከኃጢአትም እርነት ወጥታችሁ ለጽድቅ ስለተገዛችሁ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን. . . ብልቶቻችሁ ዓመፃ ሊያደርጉ ለርኩስነትና ለዓመፃ ባሪያዎች አድርጋችሁ እንዳቀረባችሁ፤ እንደዚሁ ብልቶቻችሁ ሊቀደሱ ለጽድቅ ባሪያዎች አድርጋችሁ አሁን አቅርቡ።»

ኒያላ

በኒያላ ፓኮ ላይ አንድ የሚገርም ጽሑፍ አለ። «ዶክተሮች ይህንን ሲጋራ ማጨስ የጤና ጠንቅ እንደሆነ መስከረዋል» ይላል። አሜሽ በሙሉ ሲጋራ ሳምባቸውን እንደ ጥላሸት አድርቶበት በመጨረሻም ፀሐይ እንደከረመበት መሬት ስንጥቅጥቁን እንደሚያወጣው ያውቃሉ። እንዲያውም አንዳንዴ ሕመሙ ዘልቆ እየተሰማቸው እንኳ ያጨሳሉ። የእነዚህ ሰዎች ችግር ያለማወቅ ሳይሆን ባወቁት እውቀት አለማመንና አለመኖር ነው። በተለይ ሲጋራ የሚያጨሱ የጤና ባለሙያዎችን ሳይ አዝናለሁ። ሰዎችን አታጭሱ ብለው እየመከሩ ዕውቀታቸው ለራሳቸው አልጠቀማቸውም።

ከርስቲያኖችም ከዚህ መቅለፍት ያመለጡ አይመስልም። እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቅብንን ነገር እናውቃለን እንደ ክርስትናችን መኖር እንዳለብን እናውቃለን። ግን ለመኖር አቀበት ሆኖብናል። እግዚአብሔር ኃጢአት ነው ያለውን ነገር እንደሚጎዳን እያወቅን እንፈጽመዋለን። ምን ይሻለናል? «የሰሙት ቃል ከሰሚዎች ጋር በእምነት ስላልተዋሃደ አልጠቀማቸውም።» እንደተባለ ከእግዚአብሔር አሳብ በተቃራኒ እያደረግነው ያለነገር ካለ ዛሬ ለማራቅ እንጨክን። የሚያጓጓ ቢሆንም ከኃጢአት ጋር ደም እስከ ማፍሰስ እንጋደልና እንጣለው። ቆላስይስ 2:6ን አንብቡ።

«እንግዲህ ጌታን ክርስቶስ ኢየሱስን እንደ ተቀበላችሁት በእርሱ ተመላለሱ፤ ሥር ሰዳችሁ በእርሱ ታነጹ፤ እንደ ተማራችሁም በሃይማኖት ጽኑ፤ ምስጋናም ይብዛላችሁ።»

መዝሙር፡- ክፉውን የኃጢአት ቀንበሬን ጥዩ
መልካሙን ያንተን ቀንበር ጌታዬ
እሸከማለሁ፤ እሸከማለሁ።

ዴረሰ

አጭር ነው ገና የአምስት ዓመት ልጅ። ከማስተምርበት ክፍል ውስጥ መሃል ላይ ነው የሚቀመጠው። ተማሪዎቹን የእንስሳት ስም ካስተማርኳቸው በኋላ እያንዳንዳቸው አንድ እንስሳ እንዲመርጡ አደርጋለሁ። ከዚያም ጨዋታ አጫውታቸዋለሁ። ጨዋታውን ለመጫወት የእንስሳቱን ስም ማስታወስ የግድ ነው። ታዲያ ለማረጋገጥ ስጠይቃቸው ዴረሰ ሁልጊዜ የሚሰጠኝ መልስ ተመሳሳይ ነው። «ረሳሁት» ይለኛል። እኔም አልሰለቸውም። ምክንያቱም የራሴን ሕይወት ያስታውሰኛል። የተሳካ ሕይወት ኖራ እንዳልፍ እግዚአብሔር የመከረኝን ሁሉ እርግፍ አድርጌ ጥዬ በጭንቀት ሰውተረተርና በሰለለ ድምፅ የድረስልኝ ጥሪ ለእግዚአብሔር ሳለማ ጌታ «ምን ነው ባለፈው እንዲህ ብዬ ነግሬህ አልነበረም እንዴ!» ሲለኝ፤ «ጌታ ሆይ፤ ረሳሁት» እለዋለሁ። እርሱም አይጨክንብኝም፤ ሁሌም እንደገና ያስጠነቅቀኛል፤ ያበጃጀኛል፤ ያሳምረኛል። እንደ መርሳቴማ መቀመፅ በወረድኩ ነበር። እንደ ዝንጋታዬማ ቢሆን ኖሮ ጥፋቴ ተፋጥኖ በሕያዋን ምድር ባልተገኘሁም ነበር። ነገር ግን ዝንጉነቴን ቸል የማይል ጌታ ዘወትር ይደርስልኛል። እስኪ ዛሬ መዝ. 114(116)ን አንብባችሁ ጌታ ዝንጉነታችሁን ታግሶ ያሳለፋችሁን በማሰብ አመስግኑት።

«እግዚአብሔር የልመናዬን ድምፅ ሰምቶአልና ወደድሁት።

ጆሮውን ወደ እኔ አዘንብሎአልና፤

በዘመኔ ሁሉ እጠራዋለሁ።

የሞት ጣር ያዘኝ፤ የሲኦልም ሕማም አገኘኝ፤

ጭንቀትንና መከራን አገኘሁ።

የእግዚአብሔርንም ስም ጠራሁ፤-

አቤቱ፤ ነፍሴን አድናት። . . .

ነፍሴን ከሞት፤ ዓይኔንም ከእንባ፤

እግሬንም ከመሰናከል አድኖአልና።

በሕያዋን አገር በእግዚአብሔር ፊት እሄዳለሁ።»

መዝሙር፡- እግዚአብሔርን እወደዋለሁ (2x)

የልመናዬን ቃል ሰምቶልኛልና

እሠዋለታለሁ ክብር ምስጋና።

ኅብረት - ፍቅር - ወሕዳኝነት

እጆቼን እያወራጩ ተናገረና መነጽሩን ወደ አፍንጫው ጣራ ከፍ አደረጋት። «ተቀደሱ፣ ባትቀደሱ እግዚአብሔር ይቀደስባችኋል።» አለ። እውነት ነው ከዓለም ተለይተን ለእግዚአብሔር መኖር እንዳለብን እናምናለን። ነገር ግን ስብከቶች ሁሉ በአድርጉ አታድርጉ ዙሪያ ማጠንጠናቸው እምነትን አክብሯብን፣ ምሕረትን አርቆብናል። በመጠበቅ - መዳን የሚለው ብሂል አሁንም በአማኞች ጆሮ ላይ የፍርሃት ፋጩቱን እያጓራ ኑሮአቸውን ሰነጣጥቆታል። ሕግ የበላይነትን አግኝቶ የጸጋ ካባ ጨልሞ ሥራ ራሱን ሊያቆም ይውተረተራል። እውነት ነው እንደ ቃሉ ልንኖር ያሻናል። «ግን ግን ሕግን ለመጠበቅ ነው እንዴ የተጠራነው? ወይስ ከእግዚአብሔር ጋር በፍቅር ላይ የተመሠረተ ኅብረትን ልናደርግ?» በዚህ ጥያቄ ዙሪያ የምለው አለኝና የትም አይሂዱ፣ አንዴ ይታገሡኝ። ዘፍጥረትን እስካወጣ ድረስ። አዎ ዘፍጥረት 12። እግዚአብሔር አብርሃምን ጠራው። ለምን? ከእርሱ ጋር ኅብረት እንዲያደርግ። የተስፋ ቃልን ሰጠው። አብርሃም አለፈ፤ የተስፋ ቃሉ ግን ቀጠለ። ይስሐቅ ተተካ፤ ያዕቆብ ተከተለ። ጓዙን ጠቅልሎ ረሃብን ሸሸት ወደ ግብፅ ወረደ። ከአራት ትውልድ በኋላ እስራኤላውያንን ከፈርዖን መንጋጋ አላቆ ሌት በእሳት ዓምድ ቀን ቀን በደመና እየመራ ምድረ በዳውን አስፋልት አድርጎ አሻገራቸው። ነፃ አውጥቶ ኤፍታህ አላቸው። ከዚህ በኋላ ነበር በሲና ተራራ ላይ ሕገ-እሪትን የሰጣቸው። ቅድሚያ ኅብረት ቀጥሎ ነጻነትን፣ ከዚያ በኋላ ደግሞ ኅብረቱን ለመጠበቅ የሚኖሩበትን የሕይወት መመሪያ ሰጣቸው። ልብ ማለት ያለብን ቅድሚያ የሚሰጠው እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ኅብረት ለማድረግ መፈለጉንና እርሱ ራሱ ከኃጢአት ባርነትና ከሞት ፍርሃት ነፃ ማውጣቱን ነው። ሁልጊዜም ቢሆን ሕግን በመጠበቅ አይደለም ደኅንነት የምናገኘው ወይም ደግሞ ለመዳን መዋጮ አናዋጣም። ይቅርታው አስደምሞን እንጂ የምንታዘዘው፣ በመታዘዝ አይደለም የእግዚአብሔርን ጸጋ የምናገኘው። ስለዚህ ፍቅሩን ብናወራ ምሕረቱን ብናውጅ ያኔ ፍቅር ጦፎ ልባችን ቀልጦ «ለጌታ ምን ላድርግ?» የሚል ልብ ሲኖረን እንቀደስ. . . በመለየት እናስደስተው ብለን ከኃጢአት ጋር እንታገላለን። ያኔ ማንም የፍቅራችንን ግለት ሊያበርደው አይችልም። በውዴታ እንቀደሳለን፤ እንለያለን. . . ከኃጢአት ጋር እየታገልን ደም እስከ ማፍሰስ ድረስ እንጋደላለን። ቅደም ተከተሉን ብናስተካክልስ? ፍቅር-ኅብረት-ምሕረት-ሕግጋት. . . ቅድስና ለእግዚአብሔር።

«... አቤቱ ኃጢአትንስ ብትጠባበቅ፣ አቤቱ ማን ይቆማል? . . .

ከእግዚአብሔር ዘንድ ምሕረት፣ በእርሱም ዘንድ ብዙ ማዳን ነውና. . . » [መዝ.129(130):1-8]።

ጳውሎስና በርናባስ

የፀሐይ ግለት ለጉድ ነው። ላቡ እንደ ጅረት ተከፋፍሎ በጆርባ ላይ ይትመለመላል። ዓይኑ እየተጉረጠረጠ ፈርጣማ ጡንቻውን አንዴ ጨበጥ አንዴ ፈታ እያደረገ በፍጥነት ይጋልባል። ልብ እንደ አሳቢና እንደ ቸኩልነቷም ቢሆን እግር ቢገሠግስ ደስ ይላታል። አሸዋው እግርን አቅልጦ በእሳት እንደተጨማተረ ላስቲክ የሚያደርግ ይመስላል። አጃቢዎቹን በዓይኑ ገረፍ ሲያደርጋቸው ይሽቆጠቆጣሉ። ለእነርሱም እንደማይመለስ ያውቁታል። ጨካኝ ነው። ነገር ግን መሃል መንገድ ላይ የጋለ ቁጣውን የሚያቀዘቅዝ አጋጣሚ ተፈጠረ። እንደ ኃይለኛ ቡጢ የሚዘርሩ የብርሃን ጨረሮች መሬት ላይ አንደባለሱት። በወደቀበት ሆኖ በላዩ ላይ የነገሠበትን ጉልበተኛ ለማወቅ ፈለገ። «ማን ነህ?» አለ። «የምታሳድደኝ ኢየሱስ ነኝ። አሁን እጅ ትሠጣለህ አትሰጥም?» አለው። መልስ የለም። «ወንድ» ሲያገኘው መማረክ እንጂ ሌላ ምን ምርጫ ሊኖር! ታዲያ ከተለወጠ በኋላ ሁሉም ፈሩት፣ ጠረጠሩት። ለተማረከለት ወንጌል መሰጠቱን ለመቀበል ተቸገሩ። አንደኛው ከመሃል ብድግ አለና «እኔ ኃላፊነቱን እወስዳለሁ፣ ይቀላቀል» አለ። ቀስ አድርጎ አላመደው። የጊዜ ሕግጋት አይቀራነት ዘመናትን ተራ በተራ እንዲቀበሉ አደረጋቸው። በደንብ ከተላመደ በኋላ አራት ሆነው ወንጌል ሊሰብኩ ዞሩ። ጳውሎስ፣ በርናባስ፣ ሊላስና ማርቆስ።

ጳውሎስ ድንገት ተነሥቶ «ከማርቆስ ጋር አልሄድም ወይ እርሱ ይቀራል ወይ ደግሞ እኔ እቀራለሁ።» አለ። ለምን? ብለው ጠየቁ። እነ ማን? እነ በርናባስ። ማርቆስ ደግሞ የበርናባስ የእኅቱ ልጅ ነው። መቼም ደም ከውኃ ይወፍራል። ጳውሎስ ጨካኝ ነው። ልክ እንደ ድሮው። አንድ ነገሩ ብቻ ተለውጧል። በፊት ጭክናው ነፍስ ለማጥፋት ነበር። አሁን ግን ለማዳን ነው። ያለቀቀው ነገር ግን አለ- ግትርነቱ። ያልወሰነ ሰው ጋር ለመጓዝ ቅር ይለዋል። ሁልጊዜ «ወደፊት» የሚል ባንዲራ ይዞ ይምዘገዝጋል። በርናባስ ደግሞ ልስልስ ነው። የደከመን ደግፎ፣ ያነከሰን አቅፎ፣ የወደቀን ተሸክሞ፣ ያዘነን የሚያጽናና። ለዚህ ነው የመጽናናት ልጅ ያሉት። ለማይ በላያቸው ተከድኖ የተሰፋ ጭላንጭል በማይታይበት ድፍንፍን የጭንቅ ምጥ መሃል እንደ ወገግታ ልብን የሚያግልና የዕረፍትን ውሽንፍር የሚያመጣ፣ ነፍስን አነቃቅቶ መጠበቂያዋ ላይ የሚያቆም መልእክት ያለው ሰው ነው። ብዙዎቻችን ከሁለቱ ከአንደኛው ጋር የሚመሳሰል ባሕርይ አለን። እንደ ጳውሎስ ውሽንፍን እንገሥጽ ብለን ሰውየውን አብረን እንዳንጨረግደው እንጠንቀቅ። እንደ በርናባስ እናጽናና ብለን ደግሞ ለሰው የኃጢአት መንጃ ፈቃድ እንዳንሰጥ ብናማክልስ?

«እኛም በክርስቶስ ፍጹም የሚሆን ሰውን ሁሉ እናቀርብ ዘንድ ሰውን ሁሉ እየገሠጽን ሰውንም ሁሉ በጥበብ ሁሉ እያስተማርን የምንሰብከው...» (ቆላስይስ 1:28-29)።

ቃሉን አሰላስላችሁ ከጌታ ጋር ኅብረት አድርጉ።

ክርፋት

መካኒሳ አካባቢ ነው ያገኘሁት። ረጅምም አይባል፤ አጭርም አይደለም። መካከለኛም እንዳልለው ይከብደኛል። ለጥቂረቱ ግን አንድና ሁለት የለውም። እጁን እያራገበ ሊፍት እንድሰጠው ጠየቀኝ። ብቻዬን ስለነበርኩ ያዋራኛል በሚል ግምት መኪናዋን ዳሩን ይገዢ አቆምኩለት። በሩን እንደዘጋ በሰረቅታ አየሁት። ከጆሮው ጀምሮ እስከ አገጩ ድረስ ፊቱ ልምጥጥ ብሏል። እሳት ጀምሮ ያቆመው ላስቲክ ይመስላል። አንገቱ አካባቢ ሽብሽባት ይታያል። ከናፍርቶቹም ቢሆኑ የጎደላቸው ነገር እንዳለ ያስታውቅባቸዋል። የቆሰለ ጦር ሠራዊት ነው። በግርምት ደግሜ ደጋግሜ ከላይ እስከ ታች ቃኘሁት። እርሱ ግን ለጉዳዩ እንደ ቸኮለ ይተርክልኝ ነበር። ከሁሉም ያንገፈገፈኝ ሽታው ነው። በጣም ደስ የማይል ሽታ አለ። ሥጋው ከተበደለ በኋላ በሌላ ሥጋ ተክተው ያስገቡለት መሰለኝ። በጣም ይገማል። የመኪናዋ ጋቢና ተጥነነገ። ሽቅብ ሽቅብ አለኝ። መስኮቱን እስከ ታች ድረስ ወረድኩት። እኒ በሩም መስተዋት ሆኖ እስከ ታች ቢወርድ አይገደኝም ነበር! «መቼ የሚወርድበት ደርሶ ወርዶልኝ!!! ሁለተኛ አይለምደኝም።» አልኩ ለራሴ። እርሱ ግን ወሬውን ቀጥሏል። በተናገረ ቁጥር ሽታው እየባሰበት መጣ። እኔንም ተናነቀኝ። ሊያስመልስኝ! «በቁሙ እያለ የበሰበሰ ሰው ነው» አልኩ። «ወዴት ነው የምትሄደው» ሲለኝ፤ «አይ እዚህ ነው» ብዬ በአጭር መልስ ዘጋሁት። ታክሲ ተራ አካባቢ ስንደርስ አወረድኩት። አመስግኖኝ ተፈተለከ። መኪናዋ ግን አሁንም በሽታ ተዋልታለች። ለጊዜው ቢከፋኝም አንድ ነገር አስታወሰኝ። በኃጢአት ስኖር ለእግዚአብሔር ደስ የማያሰኘውን ሽታ እያግተለተልኩ ጌታን እንዳስቸገርኩት ተረዳሁ። ጌታ ግን መቼ ይሆን ኃጢአቱን የሚያቆመው መቼ ነው ከእኔ ዕይታ የሚሰወረው ብሎ አልገፋኝም። የመውረዴን መፋጠን አልተመኘም። የማይቆጠረውን በደሌን ታግሶ በቤቱ አከረመኝ። እስከነኃጢአተኝነቴ አፈቀረኝ። ወረት ባልተላበሰ ፍቅር ወደደኝ። ትዕግሥት አስጨራሹን የኃጢአት ሕይወቴን እያወቀ ሳበኝ። ሊያጠዳኝ ፈቀደ። አቤት ምሕረቱ!!! አቤት ትዕግሥቱ!!! አቤት ፍቅሩ!!! አንዴ ብቻ ሳይሆን ያጠበኝ በዘመኔ ሁሉ ምሕረቱና ቸርነቱ ከእስትንፋሴ ጋር ተጣምረው በመንገዴ ሁሉ ዕድል ፈንታዬ ሆኑ። «አሁንስ ኃጢአትህ በዛ. . . አበዛሽው. . . ሁለተኛ አጠገቤ እንዳትደርስ» ብሎ አላባረረኝም። እስከ ማንነቴ ወደደኝ. . . ሊያዛልቀኝ ከሳለም ድከርከር እጄን ይዞ አወጣኝ። በዚያም አላቆመም መንገድ እያሳየ ዕለት ዕለት ምሕረቱን አበዛልኝ። ጌታ ሆይ እወድሃለሁ። አቤቱ ቁጣህ ምሕረትህን አልዘጋውምና ተመስገን። ዛሬን ሰውል ጌታ ሆይ የምሕረትህን ሰፋትና የፍቅርህን ጠሊቅነት እንዳስብ ርዳኝ። እወድሃለሁ። «ማለዳ ማለዳ ምሕረቱ አዲስ ነው...» (ሰቆ. ኤር. 3:21)።

መዝሙር:- ፍቅርህ ብዙ ነው የ'ኔ ጌታ
 ፍቅርህ ብዙ ነው የ'ኔ ጌታ
 ፍቅርህ ብዙ ነው የ'ኔ ጌታ
 ፍቅርህ ብዙ ነው የ'ኔ ጌታ።

የ . . . በርገሩ አስተናጋጅ

«ወያላ ሲባል ሌባ ነው» ያለው ሰው ትዝ አለኝ። ወያላውን ደግሜ ደጋግሜ «መልስ» እያልኩ ብነዘንዘውም ግድ ያለው አይመስልም። «እሺ» ይለኛል ግን መልሱን አይሰጠኝም። እንደፈራሁት አልቀረም አራት ብር ከአምሳ አምስቱን ትቼ ወረድኩ። መልስ ሲጠይቋቸው «እሺ» እያሉ አረሳስተው የሚዘርፉ ወያሎች ቢኖሩም አንዳንድ ገጹሐን መኖራቸው አይካድም። ሒሳብ ከሰጠሁት በኋላ አራት ጊዜ እየተመላለሰ ሒሳብ እያለ የጠየቀኝም ነበር። ዛሬ ግን ከወያላው የበለጠ ብልጠት የታየበት አጋጠመኝ። ምንድን ነው? ---በርገር የሚሉት ገብቼ ለሰላላ ጠጣሁና እንደተለመደው ብሩን ጠረጴዛ ላይ አስቀመጥኩ። አስተናጋጁም እየተቅለሰለሰ ወሰደና መልሴን በትንሽ አረንጓዴ ታጣፊ ደብተር መሳይ ነገር አመጣልኝ። ቲፕ የምስጠው ሳንቲም በማጣቱ ኪሴን ብደባብስም አልነበረኝም። ለነገሩ አንዳንዶቹ አስተናጋጆች ፊታቸውን አጨፍግገው ይታዘዙና ቲፕ ሊያገኙ ይሻሉ። የሳንቲም መልስ ካለማ አምሳና ስሙኒ አድርገው የሚያመጡም ሞልተዋል። ጠረጴዛው ላይ በተን ያደርጉና ቁብ እንደማይሉት አስመስለው ጥግ ይዘው ይቆማሉ። ስትሄዱ ሮጠው ሊመጡ ነገር መራቃቸው ምን ማለታቸው ይሆን?

ታዲያ ይኸኛውም አንድ ድፍን አምሳ ሳንቲም እንዳይታይ ውስጥ ቀርቅሮ ብሩን ግን ከላይ አድርጎ አመጣልኝ። አንድ አይሉ ሁለት ሦስቱ በመደጋገሙ የሰውን የገንዘብ ፍቅር አሳየኝ። ገንዘብን የሚጠላ ማንም የለም። ግን መጠኑ አልፎ ሕይወታችንን ወደ ኃጢአት የሚገፉን ከሆነ ቢቀር ይሻላል። እግዚአብሔር ገንዘብን የሚሰጠን የእኛንና የሌሎችን ጎደሎ ለመሙላት እንጂ በሀብታችን የታወቅን ቴጃሮች እንድንሆን አይመስለኝም። ያለን የገንዘብ መጠን ሳይሆን ሌሎችን ለመጥቀም የምንሰጠው ነው በእግዚአብሔር ፊት ዋጋ ያለው። ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ የተባረከ ነውና። ገንዘብ በራሱ ኃጢአት ባይሆንም ለገንዘብ የሚኖረን አመለካከትና ድርጊት ግን ዓመፀኞች ያደርገናል። ጌታ ሆይ ከመቀበል ይልቅ ያለኝን ለማካፈል የምተጋና ለገንዘብ የማልሳሳ ሰው አድርገኝ። ለራሴ ለማጠራቀም ሳይሆን ሌሎችን ለመባረክ እንድጠቀምበት እርዳኝ።

«ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ ብፁዕ ነው።» (የሐዋ. 20:35)።

መኖሪያህ የዘላለም አምላክ ነው

አባትየው ምድር ቤት ነው። ልጁ ግን ፎቅ ላይ ሆኖ ስትጣራ ወደ ደረጃው ተጠጋና «ሳይ፥ ውረጅ» ሲላት «አይታየኝም» አለችው። እንግዲያውስ «ዝለይ፥ ለእኔ ትታይኛለሽ» ብሎ ሲናገራት አሁንም «እፈራለሁ» ብላ መለሰች። «ግዴለሽም፥ እጆቼን ዘርግቻለሁ፤ መሬት ላይ አትወድቂም» አለና ጥርጣሬዋን ለመግፈፍ ሞከረ። እርሷም በአባቷ ደፍራ መቼም መሬት ላይ ስትፈጠፈጥ ዝም ብሎ እንደማያያት ስለምታውቅ ዘለለችና የአባቷ እጆች ተቀበሏት።

እግዚአብሔርም በቃሉ ሲናገር፥ «መኖሪያህ የዘላለም አምላክ ነው፥ የዘላለም ከንዶች ከአንተ በታች ናቸው።» (ዘዳ. 33:27) ብሏል። ምንም እንኳ አንዳንዴ የኑሮ ሥጋት ቢኖርብንም ዕድል ፈንታችን በእግዚአብሔር ላይ መሆኑ ሲገባን ጌታ ለረሃብ አሳልፎ እንደማይሰጠን በእርሱ ልንታመን ያሻል። ችግርና ግራ መጋባት አንዳንዴ ወደ ላይና ወደ ታች ሲያናውጠን እግዚአብሔር ከእኛ ጋር አብሮ ተጎጂ እንጂ በእኛ ላይ አብሮ የችግራችን ደጋፊ አይደለም። በእጆቹ መዳፍ ላይ እንዳለን እንወቅ። ደግሞስ ሥራ ቢኖረን ባይኖረን፥ ነገር ቢሳካ ባይሳካ መኖሪያችን ማን ነው? እግዚአብሔር አይደለምን? ዕድል ፈንታችን እርሱ ነው። እስኪ ዛሬ መኖሪያችን የዘላለም አምላክ እንደሆነ በማስታወስ ጌታን እናመስግነው። መኖሪያዬ ነህ ጌታዬ እንበለውና በእርሱ ላይ ተደግፈን እንረፍ።

መዝሙር፡- ርስቴ ተዋበችልኝ

ገመድ ባማረ ስፍራ ወደቀችልኝ።

የርስቴ ገመድ ባማረ ስፍራ

ስለወደቀች ምንም አልፈራ።

ሸንኮራ

ሸንኮራ አገዳ እወዳለሁ። ታዲያ ሸንኮራውን አኝክና ጣፋጩን መጥጫ ቀሪውን እተፋዋለሁ። ለምንም ስለማይጠቅመኝ እጥለዋለሁ። የምፈልገውን ካገኘሁ በኋላ ምጣጩን እወረውረዋለሁ። ባትሪ ድንጋይም ተመሳሳይ ዕጣ ይደርስበታል። ያሻንን ከፈጸምንበት በኋላ ኃይሉ ሲደክም እንደ ተራ ዕቃ እንጥለዋለን። ልክ እንደ ሸንኮራው ምጣጭና ጉልበት እንደሌለው ባትሪ ድንጋይ እግዚአብሔር የሚተወን ይመስለናል። በፊቱ በጸሎት እየተጋን የእርሱን ፈቃድ እየፈጸምን በኖርንበት ዘመን ብቻ ወዶን ዛሬ ግን ምናልባት ተንሸራተን እንደ ጥንቱ ጉልበት ሳይኖረን ቀርቶ ስንፍገመገም የጠላን ይመስለናል። አይረባም/ አትረባም ብሎ የረሳን ይመስለናል። ለእርሱ በሮጥንበት ዘመን ብቻ የሚያፈቅረንና የሚያስጠጋን እንደሆነ አስበን ኃይላችን በደክመ ጊዜ ምንም ተስፋ አይቀርልንም። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡-

«አላወቅህምን? አልሰማህምን? እግዚአብሔር የዘላለም አምላክ፤ የምድርም ዳርቻ ፈጣሪ ነው፤ አይደክምም፤ አይታከትም፤ ማስተዋሉም አይመረመርም። ለደካማ ኃይልን ይሰጣል፤ ጉልበት ለሌለውም ብርታትን ይጨምራል። ብላቴኖች ይደክማሉ ይታከቱማል፤ ኅበዛዝቱም ፈጽመው ይወድቃሉ... እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ» (ኢሳ. 40:28)።

እግዚአብሔር ደካማነትን በኃይሉ የሚያድስ እንጂ ሸርተት ስንል ትቶን የሚሄድ አይደለም። ኅልማሳነታችንን እንደ ንስር ያድሳል። እንደገና አስታጥቆ ያቆመናል እንጂ እንደ ሸንኮራ ምጣጭ ወይም ደግሞ ኃይሉ እንደ ደክመ ባትሪ ድንጋይ አይጥለንም። እንደገና ይሞላናል እንጂ አይወረውረንም። በእርሱ ታምነናልና አይተወንም። እስኪ ዛሬን ስንውል ጌታ ጉልበታችንን እንዲያድስልን እንለምነውና በእምነት እንቀበል። ይህን ጸሎት እንጸልይ «ጌታ ሆይ፤ ኃይልን እንደምታድስ አምናለሁ። ዛሬ ኃይሌን እንድታድስልኝ እለምንሃለሁ። የመንፈስህን ሙላትና ብርታት አሁን በእምነት እቀበላለሁ። በሕይወቴ እለፍ። ድካሜን ጠራርገህ በአንተ ብርታት ሙላኝ። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በውስጤ ስላለፍክ ተመስገን»።

መዝሙር፡-

በመውጣት መግባት በመዋጋቱ

ኃይሌ ያለቀ ያረጀሁ ቢመስለኝ፤

አምላኬ ብርታት አልነሳኝም

ዛሬም ጉልበታም ነኝ አልደክምኩም።

በቆሎ

የጠረጴዛ ቴኒስ ሲጫወት ያዩት ሁሉ ሳያደንቁት አያልፉም። ታዲያ ለፖርቱ አሳነፈውና ትምህርቱን ዘነጋ። ቀስ በቀስም ባሕርይው እየተቀየረ ብዙ ያጠፋ ጀመር። በቆሎ ይቀቅልና በመርፌ እየበሳ በክር ያንጠለጥላቸዋል። ከዚያም ዶሮዎች ያሉበት አካባቢ ወስዶ በረጅም ገመድ ያለራቸውን የተሰካኩ የበቆሎ ፍሬዎች ይወረውራል። ዶሮዎቹም ያገኙ መስጧቸው ያንን በቆሎ ዋጥ ዋጥ ሲያደርጉ በርቀት ሆኖ ይመለከታል። በቆሎው በደንብ ማንቁርታቸው አካባቢ መድረሱን ሲያረጋግጥ በእጁ የያዘውን ገመድ መጎተት ይጀምራል። ዶሮዎቹም ያለአንዳች ጩኸት ቀጥ ብለው እቅፉ ይገባሉ። አገኘን ብለው ሲደሰቱ ድንገት በሰው ተሰርቀው ይወሰዳሉ። ለይጣንም ሰዎችን የሚያደርጋቸው እንዲሁ ነው።

ጎዶሎአቸውን በማየት በዕለት ጉርስ እያታለለ ከጠንካራ ሕይወታቸው አሳንፎ ያሽመደምዳቸዋል። ረሃብን ፍራቻ በየቤቱ ጥገኛ ሆነው የቀሩ አገልጋዮች ከቁጥር በላይ ናቸው። እናንተስ ወገኖቹ በሥጋዊ ጉዳይ ጎደሎን ለመሙላት ስትሉ የተተበተባችሁበት ወጥመድ ይኖር ይሆን? እስኪ ዛሬ እግዚአብሔር መውጫ መንገድን እንዲያዘጋጅላችሁ ጊዜ ወስዳችሁ ጸልዩ።

« . . . ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም። » (ማቴ. 4:4)።

መዝሙር- ነፍሴን ለሞት ሽጩ አለሁኝ አልልም
 ላያዛልቅ ኑሮ አምላኬን አልከድም።

«በርበሬ»

አንድ ቀን አንድ ፈረንጅ የሀበሻ ምግብን መመገብ ስለፈለገች ወደ ፊንፊኔ ሆቴል ይገፍያት ሄድኩ። ከዚያም ባለ ብዙ ዓይነት ወጥ ያለበትን ምግብ አዘዝን። ገና ምግቡ እንደ መጣ ቀይ ወጡን አየችና ፍርሃት ፍርሃት አላት። «ያቃጥላል?» ብላ ጠየቀችኝ። እኔም «አይ ይሄን ያህል አይደለም» በማለት ለማረጋጋት ጣርኩ። ከዚያም ዓይኖቻችንን ጨፍንን ስንጸልይ እርሷ እንዲህ ብላ እግዚአብሔርን አመሰግነች ለመነችውም። «ጌታ ሆይ፣ ስለ ሰጠኸኝ ምግብ ተመስገን፣ ነገር ግን በርበሬው እንዳያቃጥለኝ እርዳኝ»።

ብዙዎቻችን ይህንን ስናነብ እንስቅ ይሆናል። ነገር ግን ትንሹንም ትልቁንም በጌታ ፊት የምናቀርብ ስንቶቻችን ነን? የከበደ ነገር ሲገጥመን ብቻ ሳይሆን ስለ ማንኛውም ነገር ልንጠይቅ ኢየሱስ ክርስቶስ ስሙን የሰጠን ሲሆን፣ እኛ ግን አብዛኛውን ነገር በራሳችን ብርታትና ጥረት ለመፈጸም እንተጋለን። እስኪ ዛሬ ሥራ ስትገቡ ትንሽ ነገርም ቢሆን ጌታን አመሰግናችሁ ጀምሩ። መካኒክ ከሆንክ እጅህን መኪናው ላይ ጭነህ ጸልየህ ጀምር፤ ስትጨርስም አመስግነው። ጸልየህ ጀምረህ ጸልየህ ጨርስ። ኃይል በእጃችን ቢኖርም፣ አስጀምሮ የሚያስጨርስ ጌታ ነውና ሁሉንም እርሱን አማካሪን እንጀምር። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን በመጽሐፈ ዜና መዋዕል ቀዳማዊ 14፡8-17 ያለው ታሪክ ነው።

«... ዳዊትም፡- ወደ ፍልስጤማውያን ልውጣን? በእጄስ አሳልፈህ ትሰጣቸዋለህን? ብሎ እግዚአብሔርን ጠየቀ። እግዚአብሔርም፡- በእጅህ አሳልፌ እሰጣቸዋለሁና ውጣ አለው።

«... ዳዊትም እንደ ገና እግዚአብሔርን ጠየቀ፤ እግዚአብሔርም፡- ከእነርሱ ዘረህ በሾላው ዛፍ ፊት ለፊት ግጠማቸው እንጂ ወደ እነርሱ አትውጣ... ዳዊትም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ...»

ምስማር

ምስማር እንጨት ላይ መምታት ቀላል ይመስላል። አስተካከሎ ከመምታት በፊት ስንትና ስንት ምስማሮች ወገባቸው ተሽመድምዶ እንደ ተጣመሙ የሞከረ ይመስክር። አንድን ምስማር በጣም አጥብቆ በእንጨት ውስጥ ካስገቡት በኋላ መልሶ ለመንቀል ጫፉ ካልተገኘ ከባድ ነው። ብዙ ያስፈጋል። ነገር ግን አናቷ ብቅ ካለች በፋስ መንቅሎ ማውጣቱ የፊተኛውን ያህል አያስቸግርም። ኃጢአትም እንዲሁ ነው። ከደበቅነውና እግዚአብሔር ከእኛ እንዲወስደው ካልፈቀድንለት እንደተደበቀ በውስጣችን ይኖራል። ነገር ግን ጌታ ከእኛ ወስዶ ያርቅልን ዘንድ ከፈቀድን ለወደፊቱም ኃጢአትን የምንቃወምበትን ጸጋ ያበዛልናል። መጽሐፈ ምሳሌ ላይም የሚለው ይህንኑ ነው።

«ኃጢአቱን የሚሰውር አይለማም

የሚናዘዝባትና የሚተዋት ግን ምሕረትን ያገኛል።»

(ምሳሌ 28:13)።

ሰው የማያውቀው ጌታም የማያውቀው መስጲችሁ የሸሸጋችሁት ኃጢአት ቢኖር ተናዛችሁ ዛሬ ሸክማችሁን አራግፉ።

መዝሙር:- የነፍሴ ንጉሥ ኢየሱስ

የሕይወቴ ንጉሥ ኢየሱስ፤

በሰማይ በምድር ቅዱስ ቅዱስ

የነፍሴ ንጉሥ።

ሸክም

ባለቀለም ቴሌቪዥን የመጣ ሰሞን ሺዲዮ ለማየት ቀበሌ አዳራሽ የምንኮለኮለው ወጣቶች ቁጥር ብዙ ነበርን። ሳንቲም የነበረው ከፍሎ ገብቶ ሲመለከት፤ የሌለን ደግሞ የግቢው በር ላይ ተቀምጠን እናወራለን። ድንገት ለሕዝብ ሱቅ ዕቃ የምታመላልለው መኪና መጥታ ቀበሌው ፊት ለፊት ተገተረች። ወዲያውም ጠሩንና «ወዛደሮች ከምንጠራ እናንተ ብታጓጉዙት ፊልም እናሳያችኋለን» ሲሉን ተንደርድረን ተሰለፍን። መኪናዋ የጫነችው አምሳ ኪሎ የሚመዝን የጫው ቁምጣ ነበር። እኔም ለመሸክም ወስኛለሁ፤ ነገር ግን ለእናቴ ከ20 ኪሎ ያለፈ ነገር ተሸክሜ ስለማላውቅ መፍራቴ አልቀረም። የፈራሁት ደረሰ፤ ያቺ ቁምጣ ወገቤን እልመጠመጠችው። እርሷን ተሸክሜ እግሬን ማላወስ አቃተኝ። ሰው ደርሶ ያነሣልኝ ዘንድ ናፈቅሁ። እንዳልጥለው አብሬ መውደቄ ነው። እንዳልራመድ ደግሞ አቅም አጣሁ።

ከአደግሁ በኋላ ይህ ሁናቴ ታወሰኝና ከማቴዎስ 11:28 ጋር ተመሳሰለብኝ። ጌታ እንዲህ አለ። «እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ፤ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ።»

እስኪ ዛሬ ይህንን ቃል ወደ ነፍሳችሁ በመጋበዝ ጌታ በላያችሁ ላይ ያለውን ሸክምና አንዳንድ አላላውስ ያላችሁን ማንኛውንም ነገር በፊቱ አቅርቡ፤ የሚሠራውንም ተአምር እዩ፤ የሚሰጣችሁን ዕረፍት ተጎንጩ።

መዝሙር፦ ወንዙ ከፊት ሊታይህ
 ሲመስልህ የሚውጥህ፤
 ታምነህ ጉዞውን ቀጥል
 ጌታ ይመራሃል።

በባህሩ ጉዞ ብትዝልም
አይዞህ እመንገድ ላይ አትቀርም፤
ጌታ አጠገብህ አለና
እርዳኝ በለው ጠጋ በለና።

ክራሻት

ክራሻት ያደረገ ሰው ማየት ካማራችሁ ባንክ ቤት ሂዱ። ከዳር እስከ ዳር ከእንስቶች በቀር ሁሉም ክራሻት ያደርጋሉ። ቅቤ ካማራችሁ ደግሞ የሸኖ ቅቤ ምርጥ ነው ሲሉ ሰምቻለሁ፤ ዋና ካለኛችሁ ደግሞ ወደ ላንጋኖ ወይም ደግሞ ወደ ግዮንና ሂልተን ጎራ በሉ። እግዚአብሔርን መገናኘት ካሻችሁ ደግሞ የሚገኘው በቅዱሳን መካከል ነው። ዳዊት እንዲህ አለ።

«የእግዚአብሔር ዓይኖች ወደ ጸድቃን ጀርዎቼም ወደ ጩኸታቸው ናቸውና» [መዝሙር 33(34):15]።

እግዚአብሔር በአምላክነቱ በሁሉም ሥፍራ ቢገኝም፤ በሚያምኑትና በሚያመልኩት ሕዝብ መካከል ደግሞ በሙላት ይገኛል። አንዳንድ ጊዜ ከሥራ ብዛት ወይም በሌሎች ምክንያቶች ከቅዱሳን የመራቅ አጋጣሚ ይፈጠራል። ነገር ግን በተቻለ መጠን ከወገኖች ጋር አንድ ላይ መሆንና ማምለክ፤ ጌታንም ማመስገን ወረተኛ ሳይሆኑ በጽኑ ፍቅር መተሳሰር፤ እግዚአብሔር በመካከላችን የመኖሩ ምልክት ነውና ከመገናኘት አንቆጠብ። ጌታ በግልም ሆነ በኅብረት ሆነን ስንጠራው የሚሰማን ሲሆን፤ በአንድ ልብ ተሳስሮ ስሙን መጥራት ደግሞ ወሳኝ ነው።

«ከጸለዩም በኋላ ተሰብስበው የነበሩበት ስፍራ ተናወጠ፤ በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፤ የእግዚአብሔርንም ቃል በግልጥ ተናገሩ» (የሐዋ. 4:31)።

እግዚአብሔር ካልረዳ

መቼም አሁን አሁን አሜሪካን አገር መሄድ ገነት እንደ መግባት እየተቆጠረ ነው። ታዲያ ወደዚያው ለመሄድ ሺዛ ያገኙ ዘንድ ማክሰኞና በሌሎች ቀናት ኤምባሲው በር የሚከላከሉት የአገሬ ልጆች አፅላፋት ናቸው። አንዳንዶቹ በመከራ ገብተው ሲቀናቸው፤ ሌሎች ደግሞ በብዙ ደጅ ጥናት ዘመድ አዝማድና ደጋፊ ገብተው ሳይቀናቸው የሚወጡ አሉ። ለነገሩ እግዚአብሔር ካልረዳ ማን ሊረዳ?

በመጽሐፈ ነገሥት ካልዕ 6:24-43 ያለውም ታሪክ የሚነግረን ይህንኑ ነው። ንጉሥ ወልደ አዴር ሰማርያን ከብቦ ባሰጩነቃት ጊዜ አንዲት ሴት ወደ እሥራኤል ንጉሥ ቀርባ «ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፤ እርዳኝ ብላ ወደ እርሱ ጮኸች። እርሱም እግዚአብሔር ያልረዳኸን እኔ እንዴት እረዳሻለሁ?» አላት። እውነት ነው እግዚአብሔር ካልረዳ ምንም ማከናወን አይቻልም።

እስከ ዛሬ ጌታ በሕይወታችን ሰላደረገው እያመሰገንነው ለቀረው ደግሞ እንዲረዳን መግፀን ጥበብ ነው። እስኪ የሚከተለውን መዝሙር እየዘመራችሁ ከእግዚአብሔር ጋር ተነጋገሩ።

መዝሙር:- ማንም አያውቅም ያየሁትን ችግር
ከጌታ ኢየሱስ በስተቀር።
ጌታ ብቻ ነው ጭንቀቴን የሚያውቀው
እረፍት የሚሰጠኝ
ድካሜንም ብርታቴንም
ኅዘኔንም ጭንቀቴንም ታውቃለህ።

«ጣት ገማ ተብሎ...»

«ጣት ገማ ተብሎ ተቆርጦ አይጣልም» ከሚለው አባባል የምንማረው እውነት አለ። የቱንም ያህል የሚሸት ጣት ቢኖረን መድኃኒት ፈልገን ፈውስን እንሻለታለን እንጂ ይቆረጥ ዘንድ አንፈልግም። ደም ከውኃ ይወፍራል እንዲሉ የቱንም ያህል አጥፊ ልጅ በቤት ውስጥ ቢኖር ለጠላት አሳልፈን አንሰጠውም፤ ለቃጠሎም አንዳርገውም። ነገ ይለወጣል በሚል ተስፋ እንጠባበቃለን እንጂ ለማባረር አንጣደፍም። እንዲያው ቁጣችን ገንፍሎ ብናባርረው እንኳ ሌሊቱ እንቅልፍ የለሽ ይሆናል። ጳውሎስም በገላትያ መልእክቱ ደካማውን ክርስቲያን እንድንሸከምና ወደ ተሻለ መንፈሳዊነት እንዲመጣ እንድንጸልይለት ይመክረናል።

«ወንድሞች ሆይ፥ ሰው በማናቸውም በደል ስንኳ ቢገኝ፥ መንፈሳውያን የሆናችሁ እናንተ እንደዚህ ያለውን ሰው በየውሃት መንፈስ አቅነት፤ አንተ ደግሞ እንዳትፈተን ራስህን ጠብቅ። ከእናንተ እያንዳንዱ የአንዱን ሸክም ይሸክም፤ እንዲሁም የክርስቶስን ሕግ ፈጽሙ። አንዱ ምንም ሳይሆን ምንም የሆነ ቢመስለው ራሱን ያታልላልና። ነገር ግን እያንዳንዱ የገዛ ራሱን ሥራ ይፈትን፥ ከዚያም በኋላ ስለ ሌላው ሰው ያልሆነ ስለ ራሱ ብቻ የሚመካበትን ያገኛል፤ እያንዳንዱ የገዛ ራሱን ሸክም ሊሸክም ነውና።» (ገላትያ 6:1-5)።

መዝሙር - ጸልይለት ለደክመ

መንገዱ ለተጣመመ።

ጉድፋን አታብዛ የባልንጀራህን

ጥረግ የራስህን።

እስኪ ይህንን ቃል እያሰላሰለን ደክመዋል ብለን ለምንገምታቸው ሰዎች ጊዜ ሰጥተን እንጸልይላቸው።

መሰላል

መሰላል እንዴት ጥሩ ነገር ነው። የራቀንን ጣራ በእርሱ ተንጠላጥለን እናድሳለን፤ ቀለም እንቀባለን፤ ሌላም ሌላም ነገር እናከናውንበታለን። በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 1 ላይ የተገለጸው መሰላል ግን ልዩ ነው። እግዚአብሔር በአንድ ጎን ሆኖ ሰዎች ደግሞ በተቃራኒው ሆነው በመሃል መቀራረቢያ መንገድ ጠፍቶ ሳለ በአንድ እጁ አባቱን በሌላኛው ደግሞ የሰውን ዘር ጨብጦ መሃል የነበረውን ርቀት በማጥበብ ለሰዎች ወደ እግዚአብሔር መቅረቢያ መሰላል የሆነው ጌታ ኢየሱስ ነው። መሰላሉ እርሱ ራሱ ነው። እስኪ ዛሬ የዮሐንስ ወንጌልን በማንበብ ጌታ ኢየሱስ የቱን ያህል ዋጋ ከፍሎ እኛን ከአብ ጋር እንዳስታረቀ በማለብ የከፈለውን ውለታ ሳንረሳ እናመስግነው።

ዮሐንስ ወንጌል 1:44-52ን አንብቡ።

«... እውነት እውነት እላችኋለሁ ሰማይ ሲከፈት የእግዚአብሔርም መላእክት በሰው ልጅ ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላችሁ።

መዝሙር፦ በጭንቄ ተጨንቆ መስቀል ላይ ተሰቅሎ

ላልረባሁት ልጁ እንዲያ ተጎላቁሎ

ደሙን አፈሰሰ. . .

ሕይወቴን አዳናት ስለ እኔ ተዋርዶ። (2x)

ዘር

አንድ ቀን ማለዳ ዜና ሳዳምጥ አንድ አስገራሚ ወሬ ሰማሁ። በቅርብ የተጋቡ እስራኤላውያን የጫጉላ ሽርሽራቸውን ገና ሳይጨርሱ ባልየው በድንገተኛ አደጋ ሞተ። ታዲያ ሙሽሪትም ከሞተው ባሏ ዘር ተወስዶ ልጅ መጸነስ እንድትችል እንዲፈቀድላት ፍርድ ቤት ማመልከቻ አስገባች። ከወደደችው ሰው ዘርን ስለናፈቀች ሙት ሆኖ ሳለ ዘሩ ተመጥጦ ትጸንስ ዘንድ ፈለገች።

ይህንን ዜና ከሰማሁ በኋላ ነገሩ ውስጤ ገብቶ ለረጅም ጊዜ አብሰለሰልኩት። ከተወሰኑ ዓመታት በፊት ክርስቲያን ሲገኝ ትልቅ ደስታ ነበር። ዜግነቱም ሆነ ጎሣው ምንም ይሁን ምን አቅፈን እንስመው፤ እንቀበለውም ነበር። ነገር ግን የአማኞች መብዛት እርስ በርሳችን ያለንን ፍቅርና መቀራረብ መረዳዳትና መደጋገፍ ስለበው። እንኳንስ አይደለም ላልዳኑት ልናስብ ቀርቶ እርስ በርሳችን መገፋፋቱ ብሶብናል። ከዘላለማዊ ዘር የተወለድን ስለሆንን ከሞቱ በኋላ ሐውልት ከማሠራትና የሕይወት ታሪክ ከማንበብ ዛሬ እንርዳቸው፤ እናበረታታቸው። እንደ ቃየን ወንድማችንን ገድለን «እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝን» ማለት እናቁም። ሙሴ እስራኤልን ሲመራ ያጉረመረሙ ሁሉ ሲሞት ሠላሳ ቀን ልቅሶ ተቀመጡ። ምን ዋጋ አለው? እስኪ ዛሬ በሕይወት ያሉ ወገኖቻችንን እናበረታታቸው። በቃል፤ በስልክና በተለያዩ መንገድ ስለ መልካም ነገራቸው እናድንቃቸው። የተቸገሩትንም እንርዳቸው። አገልጋዮችን እናደፋፍራቸው፤ እናግዛቸው።

«ሙሴም በሞተ ጊዜ ዕድሜው መቶ ሀያ ዓመት ነበረ፤ ዓይኑ አልፈዘዘም፤ ጉልበቱም አልደነገዘም። የእስራኤልም ልጆች በሞዓብ ሜዳ ሠላሳ ቀን ለሙሴ አለቀሱለት፤ ለሙሴም ያለቀሱለት የልቅሶው ወራት ተፈጸመ» (ዘዳ. 34:7-8)።

ማግኔት

ማግኔት ብረት ይሰባል። አንድ ማግኔት መርፌዎች መካከል ብናስቀምጥ መርፌዎች በሙሉ በፍጥነት ወደ ማግኔቱ ይጠጋሉ፤ መቅረብ ቢያቅታቸው እንኳ ከማግኔቱ ጋር የተያያዙ መርፌዎች ጋር ይጣበቃሉ። ለረጅም ጊዜ ተያይዘው በቆዩ መጠን የማግኔትነት ባሕርይ እየተጋሩ ራሳቸው ሌሎቹንም መሳብ ይጀምራሉ።

በተመሳሳይ መልኩ እኛም ሕይወታችን ከጌታ ኢየሱስ ጋር በጣም በተጣበቀ ቁጥር የራሳችንን ባሕርይ እየጣልን የእርሱን ባሕርይ እየወረስን፤ በኑሮአችን የእርሱን ማንነት መግለጥ እንጀምራለን። ለሚያዩን ሁሉ የእርሱ ነጻብራቅ፤ ለሚያሸቱን ሁሉ የእርሱ መጓዛ፤ ለሚሰሙን ሁሉ የእርሱ ቃል እንሆናለን። ፍሬያችንም የበዛ ይሆናል። ለዚህም ነው በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 15 ላይ ጌታ ኢየሱስ ሲናገር፡ «እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ፤ ገበሬውም አባቴ ነው። . . . በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ፤ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል» (ቁጥር 1-5) አለ። እስኪ ዛሬ ቃሉን በማንበብና ያነበብነውንም በኑሮ ለመግለጽ በመወሰን ጌታን በሕይወታችን ለመግለጥ እንትጋ።

መዝሙር - ምን እሆናለሁ (3x) አንተን አግኝቻለሁ

ምን እሆናለሁ - ተደግፌሃለሁ።

ምን ይዋጠኝ ብዬ ለኑሮዬ አልሰጋም

የኅደለኝ የለም አንተን ከተጠጋሁ።

በሰላም ወጥቼ በሰላም እገባለሁ

ዓለም የሌላትን ሰላም አግኝቼአለሁ።

የዘራሁት ይበቅላል ፍሬያማ ሆኛለሁ

ኅተራዬ ሞልቶ ለሌላ እተርፋለሁ

ከቆሻሻ አንሥተህ ባለማዕረግ አረግከኝ

የምልህ የለኝም ክበር ያከበርከኝ።

ድመት

ትምህርት ቤት የማስተምራቸውን ሕፃናት የጸሎት ርእስ እንዳላቸው ስጦይቅ አንዱ ቀኝ እጁን መዘዝ አደረገችና «ወንድሜ ሆይ፥ እባክህን ድመታችን ጣራ ላይ ወጥታ አልወርድም ብላለችና ከነግልገሎችዋ እንድትወርድ ጸልይልኝ» ስትል፥ ጥርሴን ዘልቆ ባይወጣም በልቤ ግን በላቅ ተንተክተኩ። «ደግሞ ለድመት ልጸልይ ነው!» ብዬ አጉተመተምኩ። ነገር ግን ለአንዳችን የሚቀልለው ጉዳይ ለሌሎቻችን የጦሳን ተራራ ያህል አይበገሬ ነው። ለዚህች ሕፃን የድመቷ ጣራ ላይ መቅረት አሳሳቢ ጉዳይ ነው፤ ለእኔ ግን እጅግ ተራ ነገር ነበር።

ጌታ ማንኛውንም ዓይነት ጸሎት በፊቱ እንድናቀርብ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 14:14 ላይ «ማናቸውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ» ብሏል። ስለዚህ ዐሥራ አራት ልጅ ያለው ሰው ስለ መካንነት ባይገባውም፥ ልጅ የሌላቸው የሚያቀርቡትን የጸሎት ጥያቄ አይናቅ። ጤና ያለውም በበሽተኞች አይሳለቅ። ትዳር ያለው ትዳር በሌላቸው አይቀልድ። ባለሥራም የሥራ አጦችን የጸሎት ጥያቄ አይናቅ። ባለቤት የመንገድ አዳሪዎችን የመጠለያ ልቅሶ ልመና አይኮንን። ለትንሹም ለትልቁም ይህንን ቃል ዋቢ አድርገን ልመናችንንና ጥያቄያችንን በእግዚአብሔር ፊት በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናቅርብ፤ እርሱም ይሰማናል። መልስም አለው። ልጆችም ሆኑ መሰል ክርስቲያኖች የሚያቀርቧቸውን የጸሎት ጥያቄዎች ሳንንቅ በቅን ልቦና ተቀብለን እንጸልይ።